

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. София, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 10.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **12099** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно процесуалния Кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на С. Д. В., с адрес: [населено място], чрез адв. СТ. К., срещу заповед № РА-30-390/23.10.2020 г. на главния архитект на Столична община, с която е наредено да премахне незаконен строеж: “Стоманобетонова гаражна клетка № 36”, находящ се върху предвидено уширение за паркиране на североизточната част на [улица], публична общинска собственост, кв. 17 по плана на [населено място], м.“Х. Д. - част“, одобрен с Решение № 271 по Протокол № 40 от 30.05.2013г. на СОС, югозападно от [жилищен адрес][жк], извършен без строителни книжа - одобрен инвестиционен проект по реда на чл. 137, ал. 2 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ и чл. 182, ал. 1 от ЗУТ, както и разрешение за строеж.

Жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, поради допуснати съществени нарушения на производствените правила и противоречие с материално правните норми на Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Твърди се, че се касае за преместваем обект, а не за строеж, по смисъла на ЗУТ. В съдебно заседание същият не се явява и представлява.

Ответникът - главният архитект на Столична община, редовно призован, се представлява в съдебно заседание, изразява становище чрез юриск. Г. за неоснователност на жалбата, претендира юриск. възнаграждение.

Административен съд – София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени

доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове като по същество намира същата за неоснователна.

Съдът, съобразно изискването на чл. 168 от АПК – въз основа на представените от страните доказателства следва да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК като не е обвързан от твърденията на страните, относно незаконосъобразността на оспорваната заповед и е длъжен да изследва и обсъди всички въпроси, които имат отношение към законосъобразността ѝ. В резултат на тази проверка, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган, на основание чл. 225а, ал. 1, във вр. с чл. 223, ал. 1, т. 8 от ЗУТ, в пределите на делегираната му компетентност със заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г. /л. 40 от д./ и в предвидените от чл. 59 от АПК и чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ форма и съдържание. Същият е издаден при спазване на процесуално - правните норми.

От фактическа страна се установи следното, съобразно събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства:

Производството по реда на чл. 225а, ал. I от ЗУТ за премахване на строеж е започнало със съставен от длъжностни лица при СО Констативен акт № РПД20-ВК91-1977/17.08.2020 г., съставен по реда на чл.225а, ал.2 от ЗУТ от служители на район "П." - СО. Съставеният констативен акт е изпратен на г-н С. Д. В. с писмо с изх.№ РПД18-ТК00-18-/105/19.08.2020г. на район „П.“ - СО. Същото е получено на 24.08.2020г., видно от известие за доставяне № ИД PS 1517 008PLN 2. В законоустановения срок по съставения констативен акт е постъпило възражение с вх. № РПД18-ТК00-18-/129/02.09.2020 г. от С. Д. В.. Възражението е неоснователно, тъй като не се представят доказателства, опровергаващи констатациите по акта.

Имотът, върху който е изграден обекта е публична общинска собственост, факт, по който спор няма по делото.

Строежът е собственост на С. Д. В..

Строежът представлява типова стоманобетонова гаражна клетка, с приблизителни размери 3,00/5,00м и височина 2,20м. Гаражната клетка е с монтирана двукрила метална врата и е захранена с ел.енергия, но не е захранена с вода. Стоманобетонова гаражна клетка № 36 е част от група гаражи - общо 28 на брой, разположени в редица върху предвидено уширение за паркиране на североизточната част на [улица], от о.т. 217 до о.т. 219, м.“Х. Д. - част“ по плана на [населено място], югозападно от [жилищен адрес] ж.к “Х. Д.“.

Според подадено възражение вх. № РПД18-ТК00-18-/46/ от 04.02.2020 г. от С. Д. В., строежът е извършен през 1999г. Видно от действащия към момента на изграждане план за регулация и застрояване за м.“Х. Д.“, одобрен със Заповед № РД-50-09-26/26.01.1988 г., строежът попада в кв. 17, УПИ VI за обществено жилищно строителство, за който не се предвижда допълващо застрояване - гаражи. Съгласно сега действащия план за регулация и застрояване за м.“Х. Д. - част“, одобрен със Решение № 271 по Протокол № 40 от 30.05.2013г. на СОС, гаражната клетка попада в терен, предвиден за улична регулация и не е включена в режима на застрояване. Строежът не е елемент на застрояването и няма постоянен градоустройствен статут, както към времето на изграждане, така и към настоящият момент, предвид на което от

адм. орган се приема, че същият не отговаря на изискванията на § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИД ЗУТ.

Приема, се, че строежът е 5-та категория, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5 от ЗУТ.

Предвид на така установеното от фактическа и правна страна, адм. орган приема, че е безспорно е налице незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ - без одобрен инвестиционен проект, разрешение за строеж и без отстъпено право на строеж от собственика на имота, в нарушение на чл. 137, ал. 3, чл. 148, ал. 1 и чл. 182, ал. 1 от ЗУТ.

Съдът приема за безспорно установено по делото, че жалбоподателят е собственик на гаражната клетка, предмет на заповедта, като спор по този факт не е налице по делото. По делото не се спори, че момента на поставяне на гаражната клетка е 1999 г. от жалбоподателя, при липса на строителни книжа. Този период се приема от съда за време, през което е поставена клетката.

За обекта няма данни да са одобрявани строителни книжа, съответстващи на строежа – строително разрешение, на основание чл. 148 от ЗУТ или разрешение за поставяне на „преместваем обект“.

По делото не е изготвено заключение СТЕ, въпреки указанията от съда на жалбоподателя последствия от неизготвянето ѝ, на осн. чл. 161 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, а именно: недоказване на твърдяните от жалбоподателя в жалбата фактически обстоятелства, то съдът приема за доказани и установени, тези, изложени в процесната заповед, които съответстват на действителното положение на място. При липсата на изготвена СТЕ не се доказва единственото фактическото твърдение на жалбоподателя, че строежът, предмет на заповедта, представлява „строеж“ по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. Съдът няма как да установи в случая твърдението на жалбоподателя, че обектът отговаря на понятието за „преместваем обект“ по смисъла на § 5, т. 80. Предвид на това обстоятелство, съдът приема, че отразеното в заповедта обстоятелство, че обектът, предмет на заповедта представлява именно „строеж“ по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ.

Въз основа на събраните доказателства е издаден процесният административен акт – заповед за премахване на незаконен строеж.

Настоящият състав на съда намира, че административният акт е издаден в съответствие с материално – правните норми на ЗУТ и при липса на съществени нарушения на производствените правила.

Обжалваната заповед е издадена за незаконен, по смисъла на чл. 225, ал.2, т.1 и т.2 от ЗУТ строеж, съгласно който строеж или част от него е незаконен, когато се извършва в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план или без съгласувани инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. Безспорно установено по делото бе, че съгласно изложената по-горе фактическа обстановка и заключението на вещото лице е, процесната постройка представлява строеж от пета категория по смисъла на чл. 137, ал.1, т. 5, във вр. с чл. 147, ал. 1 от ЗУТ, във вр. §5, т.38 от ДР на ЗУТ, изграден незаконно – без съответни строителни книжа и разрешение за строеж, поради което правилно и законосъобразно е проведена процедура по чл. 225 от ЗУТ за премахване на незаконен строеж. Правилен е и извода на адм. орган, че същият не отговаря на изискванията на § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИД ЗУТ, т.е. не е „търпим строеж“. Това е така понеже, с оглед момента на изграждане – 1999 г. и, видно от действащия към момента на изграждане план за регулация и застрояване за м.“Х. Д.“, одобрен със Заповед № РД- 50-09-26/26.01.1988 г., строежът

попада в кв. 17, УПИ VI за обществено жилищно строителство, за който не се предвижда допълващо застрояване - гаражи. Съгласно сега действащия план за регулация и застрояване за м. "Х. Д. - част", одобрен с Решение № 271 по Протокол № 40 от 30.05.2013г. на СОС, гаражната клетка попада в терен, предвиден за улична регулация и не е включена в режима на застрояване. Строежът не е елемент на застрояването и няма постоянен градоустройствен статут, както към времето на изграждане, така и към настоящият момент и не отговаря на предвиденията на плановете за застрояване както към момента на изграждане, така и към настоящият момент.

По изложените съображения обжалваната заповед е правилна и законосъобразна, а подадената срещу същата жалба – неоснователна, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

От ответника се претендират разноски и такива следва да се присъдят, при изхода на спора, на осн. чл. 143, ал. 4 от АПК. Такива са доказани общо в размер на 80 лева за юриск. възнаграждение.

Водим от горното и на основание и чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 33 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на С. Д. В., с адрес: [населено място], чрез адв. СТ. К., срещу заповед № РА-30-390/23.10.2020 г. на главния архитект на Столична община, с която е наредено да премахне незаконен строеж: "Стоманобетонена гаражна клетка № 36", находящ се върху предвидено уширение за паркиране на североизточната част на [улица], публична общинска собственост, кв. 17 по плана на [населено място], м. "Х. Д. - част", одобрен с Решение № 271 по Протокол № 40 от 30.05.2013г. на СОС, югозападно от [жилищен адрес][жк], извършен без строителни книжа - одобрен инвестиционен проект по реда на чл. 137, ал. 2 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ и чл. 182, ал. 1 от ЗУТ, както и разрешение за строеж;

ОСЪЖДА С. Д. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], да заплати на Столична община, сума в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от уведомяването пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: